Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 215 (1215) ♦ Середа, 15 листопада 1995 року ♦ Ціна договірна

"ТАВРІЯ" ПОКИДАЄ НАС. ПОДАТКИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ

«АвтоЗАЗ» припинив поставки автомобілів на внутрішній український ринок, збільшивши експорт своєї продукції до країн СНД. Таке рішення прийнято керівництвом заводу після того, як з 1 листопада 1995 року для заводу припинили діяти пільги щодо сплати ПДВ, податку на прибуток, акцизного збору, надані раніше українським парламентом. Окрім того, постачальники електроенергії і природного газу відмовляються приймати автомобілі як оплату.

У зв'язку із скасуванням пільг, роздрібна ціна на автомобілі, які виробляє АТ «АвтоЗАЗ», збільшилася майже вдвічі. За розрахунками фахівців, вартість ЗАЗ-1102 «Таврія» становитиме 1.200 млн. крб., або близько $ 6500 та ЗАЗ-1105 «Дана» — 1.400 млн. крб., або близько $ 7500, що робить їх неконкурентоспроможними.

Основними покупцями легкових автомобілів Запорізького автозаводу є країни СНД, зокрема, Росія, Казахстан.

Поточного року на внутрішній ринок було поставлено в середньому близько 25% продукції, на експорт — 75%.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Засідання Президії 13 листопада відбувалося під впливом соціально-економічної ситуації, що склалася в Україні. Розглянуто багато проблем державної ваги.

Ряд питань викликав жваве обговорення. Члени Президії послідовно виголошували свої аргументи, аби пропонований законопроект був винесений на розгляд Верховної Ради.

Зокрема, чимало слушних пропозицій пролунало при обговоренні питання про Указ Президента України від 12 серпня ц. р. «Про пільги щодо оподаткування добровільних пожертвувань юридичних і фізичних осіб». Річ у тім, що Президія вже розглядала це питання, ухвалила рішення звернутися до Президента, щоб провести Указ відповідно до чинного законодавства.

(Закінчення на 2-й стор.).

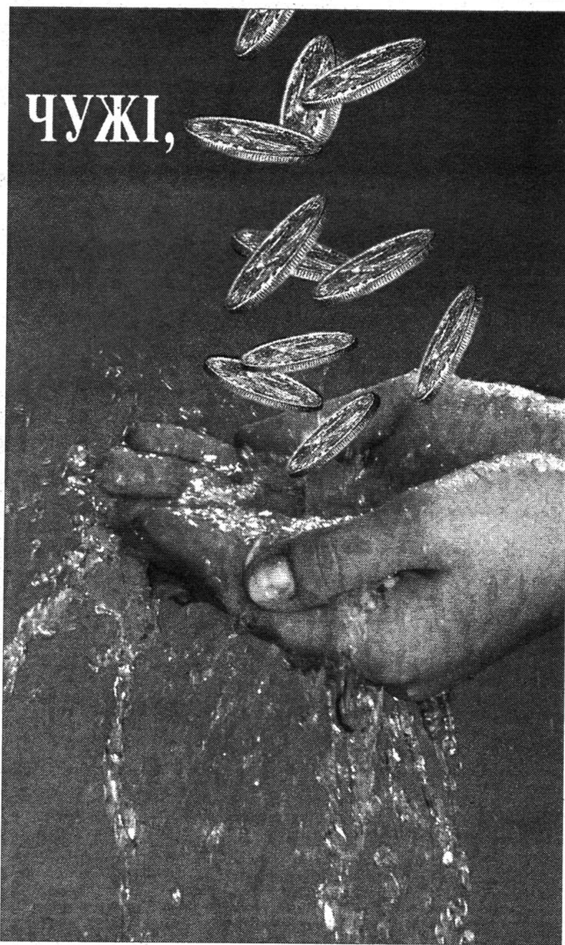
Новий потік страйків

У вівторок з другої зміни на ряді шахт України, чиї гірники підтримують Незалежну профспілку гірників країни (НПГУ), розпочався страйк протесту проти невиконання урядом та Мінвуглепромом вимог профспілки.

Як повідомляє кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», голова НПГУ Михайло Волинець ухилився від відповіді на запитання, скільки шахт і гірників візьмуть участь у страйку, пославшись на «певну тактику» профспілки. Проте стало відомо, що з другої зміни 14 листопада мали намір розпочати страйк усі 6 шахт об'єднання «Красноармійськвугілля», шахти Павлограда (Дніпропетровська область), ряд шахт Донецька та Єнакієвого (Донецька область), а також рудник імені Кірова (Кривий Ріг Дніпропетровської області).

На думку М. Волинця, вимоги НПГУ потрібно розглядати на рівні Прем'єр-міністра або Президента країни.

БЕРЕШ В БОРГ ЧУЖІ, ВІДДАЄШ – СВОЇ

Денне засідання 14 листопада

День уряду в парламенті було присвячено розгляду низки економічних питань. Серед них — використання кредитів, наданих Україні міжнародними фінансовими організаціями та зарубіжними країнами. Депутати намагалися з'ясувати у віце-прем'єр-міністра Романа Шпека, який виступив з інформацією, куди спрямовують ці гроші. Як ефективно їх використовують, чи враховують ці надходження в бюджеті, з якого здійснюється погашення і відсоткових ставок за них. Усі ці проблеми зумовили жваве обговорення, висловлювалися невтішні прогнози подальшого економічного становища держави.

На запитання Олександра Мороза про те, чому ж за умови зростання сум кредитів вони не сприяють виправленню ситуації в економіці, чому триває падіння життєвого рівня людей, Роман Шпек відповів: у всьому винна інфляція, зниження обсягів виробництва і загострення фінансової кризи. Для того, щоб почався вихід з кризи, рівень інфляції має становити не більше 30 відсотків. А у нас вона сягає 170 відсотків. Уряд намагається подолати інфляцію. І великою мірою завдяки становленню виробництва через його кредитування зарубіжними надходженнями.

Протягом дня уряду розглядалося також питання про державну політику заробітної плати і доходів населення, соціальні гарантії малозабезпеченим верствам громадян за умов економічної кризи, а також політику уряду щодо тарифів на комунальні послуги та їх взаємозв'язок з реальною платоспроможністю населення.

ПОЧАВСЯ СУД. СПОДІВАЄМОСЯ — НЕУПЕРЕДЖЕНИЙ

Встановити справедливість в історії з одеськими моряками, які звинувачуються у вбивстві три роки тому семи громадян Гани і одного громадянина Камеруну, які буцімто таємно проникли на теплохід «Мак Рубі», який обслуговувався одеським екіпажем і ходив під прапором Багамських островів, допоможуть судові засідання, що почалися у французькому місті Руан. Нагадаємо, у зв'язку з цією справою було заарештовано у французькому порту Гаврі капітана і семеро членів екіпажу -громадян України.

Як повідомили кореспондента Укрінформу в ДСК «Чорноморське морське пароплавство», за розвитком слідчого процесу у справі одеських моряків постійно стежили посольство України у Франції, представники МЗС України та ДСК «ЧМП». Останнє оплатило послуги адвоката, направило на суд свого представника, а також дружину заарештованого капітана Галину Ільницьку. Представник підприємства висловив надію, що судовий розгляд буде неупереджений.

Вчитимемось у австрійців

«Порівняльний аналіз політичних структур Австрії та України» — під такою назвою сьогодні розпочинається у Києві науково-політичний симпозіум, організатори якого — Інститут національних відносин і політології НАН України та Посольство Австрійської Республіки в Україні. Провідні українські та австрійські вчені аналізуватимуть проблеми взаємодії законодавчої і виконавчої влади, багатопартійності й соціального партнерства.

З української сторони до симпозіуму було підготовлено ряд допоміжних матеріалів, серед яких монографія «Політичні структури та процеси в сучасній Україні», що побачила світ у видавництві «Наукова думка». Її авторський колектив, очолюваний професором Феліксом Рудичем, шляхом порівняння політичних структур України, Австрії, країн СНД, Балтії, Центральної і Східної Європи, простежує сучасний політикотворчий процес, тенденції формування багатопартійності у демократичних і посткомуністичних суспільствах, умови творення демократичної системи влади, її вплив на розвиток соціально орієнтованої ринкової економіки, можливі тенденції розвитку політичної ситуації в Україні, подальшого поглиблення демократичних реформ.

У номер

У Президії Верховної Ради України

(Початок на 1-й стор.).

Однак його відповідь зводилась до того, що Указ видано без порушення діючих законів. Оскільки виконання Указу призведе до зменшення доходів Державного бюджету, Президія винесла це питання на розгляд сесії, доручивши відповідним комісіям паралельно підготувати проект закону про благодійницьку діяльність.

Гостру дискусію викликало й звернення Президента України щодо перегляду термінів, передбачених Постановою Верховної Ради від 15 вересня 1995 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби». Висновок Комісії з питань фінансів і банківської діяльності: всупереч статті 23 Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» Президент не погодився з вказаною постановою Верховної Ради і подав свої зауваження, чим вийшов при цьому за межі наданих йому повноважень. Тому вирішено цю проблему обговорити на пленарному засіданні з тим, щоб звернутися з пропозицією до Президента про підписання ним вказаного закону.

Неабияку заінтересованість викликав проект Декларації прав і свобод громадянина України, запропонований соціалістичною фракцією. Висловлювались часом полярні думки. Рішення Президії: доручити Комісії Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин глибоко вивчити документ для подальшого внесення на розгляд сесії.

З деяких питань Президія прийняла відповідні ухвали. Президія розглянула порядок денний засідань Верховної Ради України 14—17 листопада. Переважна більшість законопроектів спрямована на забезпечення реформ, державного будівництва, соціального захисту громадян. 14 листопада відбудеться День Уряду, на якому пропонується розглянути питання про використання кредитів, наданих міжнародними фінансовими організаціями, про державну політику заробітної плати, соціальні гарантії малозабезпеченим верствам населення, про політику уряду щодо тарифів на комунальні послуги.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

Реабілітація депортованих народів коштує недешево

У порівнянні з проблемами кримськотатарського народу всім іншим народам України треба говорити про свої проблеми трохи тихіше — цю думку висловив на зустрічі Президента України з керівниками національно-культурних товариств представник Асоціації єврейських організацій та общин України Леонід Фінберг. І дійсно, маючи досконале законодавство щодо національних меншин, яке визнається міжнародними організаціями одним із кращих у Європі, Україна робить на державному рівні досить серйозні кроки для цивілізованого розв'язання проблеми не лише кримських татар, а й інших великих і малих народів, які зараз живуть в Україні або бажають до неї повернутися.

Під час зустрічі йшлося не лише про невирішені питання з приміщеннями для товариств чи складності з відкриттям національних класів, шкіл. У виступах наголошувалося на необхідності розробки механізму, який би змушував відповідне законодавство працювати повною мірою і про потребу уточнення в ньому ряду термінів та дефініцій, що виключило б можливість довільного трактування цих законів з боку місцевої влади.

Зокрема, Рефат Чубаров, заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу, зупинився на питаннях, які, на його думку, мають бути враховані вітчизняним законодавством і допоможуть врегулювати на майбутнє всі аспекти міжнаціональних відносин не лише в Криму. Треба, сказав він, в усіх документах чітко визначити зміст термінів «народ України», «корінний народ», «корінна нація», «етнічна спільнота» тощо. А вирішення національних проблем регіонів має відбуватись не на місцевому, а лише на державному рівні. Тоді Україна не матиме повторення ситуації в Криму, коли одна, але чисельна етнічна спільнота постійно ігнорує інтереси чисельно меншої, проте автохтонної нації. Треба, сказав він, щоб законодавчо була чітко визначена межа щодо вимог національних меншин в Україні.

Рефат Чубаров наполягає також на необхідності політичного вирішення проблеми кримськотатарського народу, оскільки процес регулювання відносин між Україною та АРК йшов без урахування інтересів кримськотатарського народу, що повертається на свою батьківщину.

Як зазначалося під час зустрічі, у Верховній Раді, відповідних міністерствах та відомствах триває робота над Концепцією державної політики в галузі міжнаціональних відносин. Але не секрет, що справа часто впирається у нестачу коштів, необхідних для реалізації в майбутньому як цього документа, так і, скажімо, майбутнього Закону України «Про реабілітацію депортованих народів». Це потребуватиме додаткових коштів.

На думку Президента України Леоніда Кучми, виконавча влада має взяти на себе значну частку роботи по вирішенню нагальних потреб національно-культурних товариств. Це, зокрема, стосується і реалізації чинного законодавства, яке, на жаль, нерідко «не працює». Президент також наголосив на рівному ставленні держави до всіх народів, що живуть в Україні. Проте, попри важливість і складність проблем, з якими вони стикаються, представники кожного з цих народів, сказав Леонід Кучма, мають відчувати себе насамперед громадянами України.

Марина ТАРНАВСЬКА.
Укрінформ.

Закон України

Про внесення зміни до статті 10 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац четвертий частини першої статті 10 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №4, ст.28) викласти у такій редакції:

«Звільняються від сплати податку на прибуток підприємства громадських організацій інвалідів, зареєстровані згідно з чинним законодавством, де інваліди становлять 50 відсотків загальної чисельності працюючих в основному виробництві, і за умов, що рентабельність зазначених підприємств не перевищує 50 відсотків і що вони не займаються експортно-імпортними операціями (крім випадків, коли такі операції здійснюються для забезпечення виробництва власної продукції та її реалізації)».

Вважати цей абзац частиною другою, у зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

2. Цей Закон набуває чинності з 1 січня 1996 року.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
20 жовтня 1995 року.

Постанова Верховної Ради України

Про застосування вето щодо Указу Президента України від 21 серпня 1995 року «Про Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію та Положення про районну, районну у містах Києві та Севастополі державну адміністрацію»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відповідно до пункту 27 статті 17 Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» застосувати вето щодо Указу Президента України від 21 серпня 1995 року «Про Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію та Положення про районну, районну у містах Києві та Севастополі державну адміністрацію» у зв'язку з його невідповідністю Конституції, Конституційному Договору і законам України.

2. З метою усунення протиріч між окремими нормами статей 18, 24 та статті 46 Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні», який є складовою Конституційного Договору між Верховною Радою України та Президентом України, вважати за необхідне створити комісію з представників Верховної Ради України та від Президента України (по 3 представники), доручивши їй підготувати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до зазначеного Закону, а також щодо тлумачення статей 47 і 53 цього Закону.

Запропонувати Президенту України визначити представників до складу комісії.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
31 жовтня 1995 року.

НЕ МАЄМО ПРАВА МАРНУВАТИ ЧАС

Найближчим часом Верховна Рада має розглянути у другому читанні законопроект «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». На що хотілося б звернути увагу напередодні цієї важливої, без перебільшення, події?

По-перше, на велике соціальне значення, яке має цей законопроект. Тією чи іншою мірою він стосується інтересів майже п'ятої частини населення України. Про що й свідчить нескінченний за останні півтора року потік листів і звернень до відповідних державних інстанцій як з боку окремих громадян, так і з боку громадських організацій. Тільки до нашої комісії їх надійшло більш як 68 тисяч.

По-друге, на те, що цей законопроект є результатом поки що ще не частої, а в цьому разі ще й плідної, співпраці законодавчої і виконавчої гілок влади за активної участі ветеранських організацій. Саме завдяки цій напруженій спільній роботі стали можливі опанування та зведення докупи майже неосяжної кількості пропозицій. За останні три тижні тільки з боку депутатського корпусу Верховної Ради їх надійшло понад 200.

І, нарешті, по-третє — на важливий державотворчий підтекст законопроекту. На мій погляд, поновлення соціальної справедливості, впровадження чіткої системи соціальних гарантій для людей, які власною кров'ю та працею захищали Батьківщину, – чи не найкращий захід громадсько-патріотичного виховання молоді, формування суспільно престижного іміджу представника та оборонця інтересів України.

Я навмисне не торкаюсь болючого і складного політичного аспекту проблеми ветеранського статусу і закликаю депутатів відмовитися від використання другого читання законопроекту як слушної нагоди, щоб подбати про нагромадження політичного капіталу або попрактикуватися у політико-ідіоматичних змаганнях.

Позиція комісії полягає в тому, що концепція законопроекту пройшла півторарічне практичне випробування і виявила власну життєздатність. Тепер ми стоїмо перед дилемою: або потопити законопроект у болоті нескінченних та виснажливих політичних дискусій, або розглянути його у другому читанні й зосередити зусилля на подальшій роботі щодо забезпечення його ефективного функціонування. З надбанням проектом статусу закону проблема не вичерпується. Потрібно внести поправки ще до 15 законів України, 4 міжнародних угод, подбати про приведення у відповідність з нормами закону близько 100 підзаконних актів.

Тобто можна сказати, що з прийняттям закону робота над створенням ефективного і справедливого механізму соціального захисту ветеранів війни тільки розпочнеться. Марнувати час ми не маємо права.

Юрій БУЗДУГАН,
член Президії Верховної Ради України.

ЗАЯВА

голови Комісії Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування у зв'язку із заявою прес-служби Президента України з приводу застосування Верховною Радою України вето щодо Указу Президента України «Про Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію та Положення про районну, районну у містах Києва та Севастополі державну адміністрацію»

Днями по республіканському радіо прозвучала заява прес- служби Президента України, що стосується застосування Верховною Радою України вето до Указу Президента від 21 серпня 1995 року «Про Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію та Положення про районну, районну у містах Києва та Севастополі державну адміністрацію».

На жаль, у заяві не йде мова про потребу приведення згаданих документів у відповідність з чинним законодавством України, про заходи, яких вживатимуть для підвищення якості документів, що їх подають на підпис Президентові, а саме це має робитися в державі, яка прагне бути правовою.

Замість цього вже не вперше робиться спроба звинуватити Верховну Раду у намаганні дестабілізувати обстановку у країні, загострити відносини між органами законодавчої та виконавчої влади, «перешкодити очікуваним змінам на краще».

Хочу підкреслити, що постанову Верховної Ради України про накладення вето на Указ Президента було прийнято більшістю народних депутатів України, які представляють у найвищому законодавчому органі політичні сили різного спрямування, а не окремі політичні сили, як йдеться у згаданій заяві. За вето проголосувало багато з тих, хто свого часу підписав Конституційний договір. До цього слід додати, що проекти відповідних документів було роздано депутатам задовго до розгляду питання, але ні до нашої Комісії, ні до Президії Верховної Ради якихось зауважень, пропозицій принципового характеру щодо поданих матеріалів не надійшло. Більше того, їх фактично не було і під час розгляду Верховною Радою.

У заяві пропоновано «деструктивним силам», тобто в даному разі Верховній Раді, зосередитися на законодавчій роботі. Не кажучи про некоректність формулювання заяви, дозвольте звернути увагу, що саме питань законодавства, його додержання і стосується постанова Верховної Ради про вето. Адже відповідно до Конституції України і Конституційного договору Верховна Рада не лише видає закони, а й контролює їх виконання. У той же час адміністрації Президента, і зокрема, його прес-службі, на мій погляд, не до лиця, готуючи документи, що суперечать закону, роблячи заяви подібні до тієї, про яку йдеться, ставити Президента, який є гарантом дотримання Конституції і законів України, у незручне становище. Звертаю увагу на те, що, крім гучних фраз, жодного конкретного заперечення до постанови Верховної Ради щодо вето заява прес-служби Президента не містить, та й не може містити. Безпідставно в даному разі шукати заперечення, які ґрунтувалися б на законі. Постанова Верховної Ради має в основі конкретні норми законодавства.

У заяві прес-служби мова йде про те, що Верховна Рада могла б, не застосовуючи вето, висловити відповідні застереження, зауваження і пропозиції до окремих норм, затверджених Указом Президента, положень про державну адміністрацію. Ця думка була б слушна, якби такі пропозиції і зауваження не висловлювалися протягом кількох місяців, коли готували й розглядали проект Закону про державну владу, покладений в основу Конституційного договору, та після прийняття Указу, про який йдеться. Нагадаю, що між прийняттям Указу 21 серпня і застосуванням вето Верховною Радою 31 жовтня — понад два місяці. За цей час були і виступи в пресі, і листи, і звернення відповідного характеру з місць. Викликає здивування, що відповідні служби Президента про це не знають або вдають, що їх не помічають.

Поділяю висловлену в заяві пресслужби Президента думку про складнощі суспільно-політичного та економічного становища в нашій державі, не заперечую й необхідності надання виконавчій владі можливостей працювати ефективно, вирішувати питання, як сказано у заяві, цивілізованим шляхом. Але мова може йти саме про цивілізований, тобто законний, шлях.

Заява прес-служби закінчується словами про те, що Президент України за даних обставин буде вимушений підтвердити раніше прийнятий Указ. Сподіваюся, що це думка не самого Президента, а його оточення, і що саме Президент діятиме виняткову у правовому полі нашої держави.

Олександр СТЕШЕНКО,
голова комісії ВР.

Представляємо голів Рад

З досьє редакції

ЄПІФАНОВ Анатолій Олександрович. 1945 року народження. За фахом — будівельник. Працював на різних посадах у сфері будівництва. Був головою Сумського міськвиконкому, головою обласної Ради народних депутатів. Нині — глава держадміністрації Сумської області. Доктор економічних наук.

«ПОГОДУ» В ДЕРЖАВІ МАЮТЬ РОБИТИ ПРАГМАТИКИ-ЕКОНОМІСТИ

— З укладенням Конституційного договору між Президентом і Верховною Радою з'явилися підстави говорити про створення певної вертикалі влади. Чи змінилося, Анатолію Олександровичу, щось від цього на краще? Як це вплинуло на характер стосунків між адміністраціями і місцевими органами самоврядування?

— Я не сказав би, що раніше у нас виникали серйозні «владні» суперечності і конфлікти у розв'язанні принципових питань економічного і соціального розвитку області в цілому або окремих її територій. Інша річ, що нечітке розмежування функцій адміністрацій і Рад породжувало зайве дублювання, неузгодженість дій між гілками влади. У нинішньому правовому полі, де кожному визначено коло його повноважень, зрозуміло, працювати легше. Одна проблема: адміністрації діють уже не перший місяць, а якими мають бути структура апарату, штати, фінансування і т.д., на рівні уряду ще не вирішено.

— Вас, Анатолію Олександровичу, знають як послідовного прибічника концепції регіонального самоврядування. Якої ви думки про теперішню модель взаємовідносин центру і регіону?

— Вона, по суті, мало змінилася з часів командно-адміністративної системи. Але те, що було логічне і виправдане в умовах планової економіки, централізованого розподілення фондів і фінансових ресурсів, сьогодні явний анахронізм. Переконаний, що управління власністю регіону, за деяким винятком, мають здійснювати місцеві, а не центральні органи влади. Дивіться, яка склалася ситуація у промисловості. Переважна більшість підприємств Сумщини підпорядкована відповідним міністерствам. Юридично вони (міністерства) — господарі фабрик і заводів, а відтак мають ефективно управляти виробництвом, нести повну відповідальність за соціально-економічний розвиток галузевих підрозділів. А фактично міністерські структури давно нічим не керують і ні за що не відповідають. Інколи потрібно терміново порадитися, отримати консультацію. Однак навіть додзвонитися до Києва, розшукати міністра чи бодай його заступників — марна справа. Що ж до структурної перебудови підприємств, забезпечення їх матеріально-технічними ресурсами, кадрами, усім іншим, необхідним для нормальної роботи, то це головний біль і повсякденні клопоти саме територіальних органів влади і керівників підприємств. Їм і карти, себто важелі управління, до рук.

Якщо в Україні справді розбудовують ринкові відносини, слід якнайшвидше вивести економіку з-під опіки центру, надати підприємствам можливість самостійно господарювати на своїй території.

— Чи не означає це, що Сумська область готова перейти на самозабезпечення і самофінансування, не претендуючи на державну допомогу, бюджетні «ін'єкції»?

— Саме так. Власне, ми вже три роки не беремо з державної кишені жодної копійки. Точніше, даємо в казну більше, ніж повертається в область після розподілу «пирога». Принагідно зазначу, що й у цій сфері панують підходи, неадекватні сучасним реалям, критеріям справедливості. Здавалося б, через бюджетне регулювання потрібно стимулювати тих, хто краще і ефективніше працює. У нас навпаки — вигідніше «не висовуватися». У цьогорічному державному бюджеті за доходами Сумська область — на 7 місці, а за видатками — аж на 24.

Взагалі, механізм перерозподілу коштів через бюджет потребує докорінного реформування. Навіщо, скажімо, кошти на утримання вищих навчальних закладів області направляти через міністерство? Залиште їх на місці, а ми зуміємо якнайкраще ними розпорядитися. Принаймні, не допустимо абсурдного марнотратства, яке спостерігається нині хоча б на прикладі Глухівського педінституту. Тут щороку за планом, доведеним «згори», набирають на спеціальність учителя трудового виховання понад 200 студентів-першокурсників. Навіщо стільки? Адже педагогів такого профілю потрібно набагато менше. З благословіння міністерства таким чином кошти вкладаються у підготовку кадрів, які після закінчення інституту не зможуть влаштуватися на роботу за фахом. Водночас ми зазнаємо гострої нестачі інших спеціалістів. Але виправити безглузде становище нам не дано.

Отож, до якої проблеми не підступись, висновок один — потрібен закон, котрий чітко трактував би, що таке «центр» і «регіон», їхні права і обов'язки у взаємовідносинах.

— Темпи виходу з кризи, яку сьогодні переживає країна, вочевидь, залежатимуть від стану справ на пріоритетних напрямах економічного розвитку. А які пріоритети визначила для себе Сумщина?

— Ряд з них існує у вигляді комплексних програм. Це, зокрема, «Ліс», «Цукор», «Торф», «Льон» і «Коноплі». Розрахунки показують надзвичайно високу ефективність інвестицій у традиційних для нашого краю галузях, але самотужки реалізувати перспективні проекти нам не під силу. Тож прагнемо залучати на взаємовигідних умовах зарубіжний капітал. І дещо тут вдається. Скажімо, у технічному переозброєнні цукрових заводів виявили бажання взяти участь солідні німецькі підприємці. І знову ж таки парадокс нашого буття: десь за тридев'ять земель шукаємо під свої плани кошти, а велетенські накопичення використати неспроможні. Маємо на увазі ресурси тіньового бізнесу. Чи не краще було б замість безплідної боротьби з приховуванням валютних коштів за кордоном створити правові умови для легалізації «чорних грошей» і введення їх у нормальний цивілізований обіг у своїй країні?

— Сумщина має спільний кордон з трьома областями Російської Федерації. До розпаду Союзу між сусідами підтримувалися добрі взаємини. Чи намітились якісь тенденції до відновлення нормальних економічних зв'язків, спільного ринкового простору?

— Ми не полишаємо зусиль щодо відновлення нормальних різнобічних контактів з сусідами. І це не просто данина давнім історичним традиціям. Хоча нині ми живемо у різних державах, у нас багато спільного. Було б неприпустимою помилкою відкинути те, що створювалося впродовж десятиліть і цілком може прислуговуватися загальним інтересам за нових умов. Рада керівників прикордонних областей України і Росії, у якій представлена наша область, неодноразово заявляла про готовність регіонів відродити повнокровні економічні, політичні і культурні зв'язки, але, на жаль, далі протоколів про наміри справа не рушає і навряд чи зрушить, поки не будуть створені правові підвалини для цього на міждержавному рівні.

Коли тут буде досягнуто злагоди, важко прогнозувати. Легше підрахувати втрати, у тому числі матеріальні. Лише один приклад. Якби скасувати митні збори при переміщенні товарів через прикордонні області, сумські цукрові заводи отримали б цього року від росіян на переробку близько 3 тисяч тонн сировини. Але перевезення через кордон стали невигідні, і ми втратили майже сто мільярдів карбованців.

— Негаразди, що їх переживає сьогодні країна, певною мірою обумовлені об'єктивними обставинами. Але й у самій політиці реформування допущено чимало помилок. Які з них, на вашу думку, найістотніші?

— Справді, ми набили доволі гуль, створюючи нову державу. З одного боку, це й зрозуміло — великомасштабні перетворення у суспільстві ніколи і ніде не здійснюються безболісно. І все ж... Гадаю, процес державотворення ішов би легше, послідовніше, якби з самого початку за діло взялися та й сьогодні робили погоду, передусім, прагматики-економісти. Вони не допустили б таких рішень, від яких жорстоко потерпає наша економіка. Згадаємо хоча б результати реформування банківської системи або впровадження закону про підприємництво. Колосальний фінансово-виробничий потенціал приведено в рух, а зиск від цього держава має мізерний на тлі тих вигод, що їх забезпечили собі окремі установи і колективи. З цієї ж поля «ягода» — і політика в галузі приватизації. Напівзбанкрутілі підприємства чомусь не були пропоновані до першочергової приватизації. Розпочали із великих, стабільно працюючих об'єктів. Забувши провести індексацію основних фондів, держава, по суті, за безцінь передала через оренду у приватно-колективне володіння кращі фабрики і заводи. Наше провідне у своїй галузі об'єднання «Насосенергомаш» обійшлося його колективу у суму, яка дорівнює вартості кількох легковиків. Кинулись було ми владу застосувати, аби справедливо владнати справу, а виявилося, що формально, по закону, все правильно.

Ринок ринком, а держава не повинна, тим паче у найскладніший перехідний період випускати важелі управління економікою з своїх рук. Невиправдано, вважаю, було відпущено ціни на продукцію найважливіших базових галузей, таких як вугільна, енергетична, металургійна. Якщо не нейтралізувати цей «каталізатор», інфляція й надалі знекровлюватиме країну, загострюючи економічні і соціальні проблеми.

— Тож яке ваше ставлення до приватного бізнесу?

— Форма власності не має значення. Головне — реальна, конкретна участь у розвитку виробництва товарів і надання послуг. Нинішній недосконалий податковий механізм не стимулює вкладення коштів у виробничу сферу. Але у нас вже є чимало фірм, котрі попри неймовірні перепони добиваються помітних успіхів. Серед них, зокрема, фірма «Норман», яка вперше в Україні налагодила випуск поліетиленових гофрованих труб, телевізійних супутникових комплексів для села, виробів з склопластика та ряд інших. Таким підприємцям ми створили і створюватимемо режим найбільшого сприяння.

— А як ви, Анатолію Олександровичу, ставитеся до опозиції? Чи маєте в Радах ту силу, яка змушує критично оцінювати кожен свій крок, виваженіше підходити до розв'язання конкретних проблем?

— Що є люди, які думають або уявляють розвиток подій не так, як, скажімо, глава адміністрації, цілком природно. Я завжди готовий і відкритий до діалогу з будь-якими політичними силами. Але за умови, що інша сторона виступає як зацікавлений партнер у конструктивному розв'язанні тієї чи іншої проблеми. Коли ж критики здатні лише забивати «цвяхи» і цим хизуватися перед народом, з такими важко говорити. Правда, таких випадків дедалі менше — мітингівщина, популізм, схоже, відходять у минуле. Щодо Рад, то з ними у нас немає непорозуміння. Я на них спираюсь як на реальну силу, що відбиває настрої народу.

— Анатолію Олександровичу, ви справляєте враження надзвичайно енергійної, цілеспрямованої людини. Вибачте, але в цих дуже важких умовах життя вашого оптимізму чи надовго вистачить?

— Посада, довір'я людей не дають розслабитися, опустити руки. Але в житті по-різному буває. Коли дуже сутужно, їду кудись на будівництво. Котлован — для мене це особливе місце, де й дихається легко, і душевна рівновага відновлюється швидше. Напевне, тому, що будова — то великий шмат мого життя, символ безперервного руху і майбутнього.

— А яка у вас улюблена приказка?

— «Все одно прорвемося».

— І як «прориватиметеся» через зиму?

— Господарський рік закінчується, і вже можна завчасно підбити підсумки того, що зроблено у сільському господарстві. Зернові, за винятком невеликих площ з кукурудзою, зібрано — виходить десь по одній тонні на душу населення. Матимемо після переробки коренів і цукру більше, ніж минулого року. Значно розширивши площі під соняшник, цілком задовольнятимемо внутрішні потреби в олії.

Більше сподівалися отримати картоплі, однак і того, що викопали, достатньо для власного споживання. Одним словом, голодної зими не буде.

Усе це коштувало великого поту і нервів людей. Але цей рух у пітьмі не безкінечний. Настає межа, коли далі відступати нікуди. Руйнівні процеси на селі можуть стати безповоротними, якщо екстрено не вжити відповідних дій. Не відновлюється вкрай зношений машинно-тракторний парк, бракує коштів для удобрення землі. Ми потихеньку скочуємось до стану, коли врожайність визначатиметься природною родючістю.

Ми, звичайно, не сидимо, склавши руки, але без кардинальних заходів по врятуванню галузі не обійтися. Для цього потрібно і в центрі, і на місцях формувати засоби для виконання програми уряду, яку нещодавно затвердила Верховна Рада.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ,
Віталій МАКСЮТЕНКО.

У номер

● *Ужгород*

Нафтопровід «Дружба» відновлено

У суботу почала діяти в повному обсязі ділянка нафтопроводу «Дружба» в Закарпатті, на якій минулої середи сталася аварія.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в республіканському штабі Цивільної оборони, ремонтні роботи було цілком закінчено о 4.47 у суботу. Частину нафтопроводу, де стався розрив зварювального шва, було повністю вирізано й направлено на експертизу.

Внаслідок аварії на нафтопроводі, яким російську нафту транспортують на експорт до Європи, вилилося близько 24 кубометрів нафти, з яких 20 вдалося зібрати.

● *Тернопіль*

Показали, чим багаті

Славно попрацювали нинішнього року хлібороби Тернопільщини. Серед основних хлібосійних регіонів України вони отримали найвищий урожай зернових культур. Вчасно впоралися із збиранням і цукрових буряків.

Минулих вихідних у Тернополі було влаштовано великий сільськогосподарський ярмарок. Усі 17 районів спорядили колгоспні автокрамниці і приїхали до обласного центру. Кілька сотень автомобілів влаштували торгівлю на десяти майданчиках. Було там вдосталь м'яса, ковбас, овочів, борошна, круп і всього того, чим багате село. Найповніші хліборобські кошики спорядили господарства Теребовлянського, Бережанського, Лановецького та Козівського районів.

● *Севастополь*

Офіцери виходять з громадянства. Російського

Близько 180 офіцерів ВМС України не мають нині українського громадянства, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у штабі Українського флоту.

Після 13 червня 1993 року, коли завершився термін визначення громадянства для військовослужбовців СНД, вони, котрі чекали тоді переведення в Україну з Тихоокеанського і Північного флотів, автоматично стали громадянами Росії.

Тепер їм, хто прослужив понад два роки в ВМС України, присягнув на вірність народові України і навіть мав у посвідченнях офіцера штамп «громадянин України», доводиться звертатися до найближчого консульства РФ в Одесі, щоб вийти з-під російської юрисдикції.

● *Одеса*

У театру — ювілей

Сім десятиліть виповнилося Одеському українському музично-драматичному театру ім. Василя Василька. Колектив, сторінки історії якого пов'язані з творчістю відомих українських акторів і режисерів, завжди прагнув досконалості, виховував у людей національну гідність, учив любові до рідної мови, до славної історії України. Про це немало було сказано у дні торжеств.

Ринковий дух дійшов до «Центролита»

Донедавна про одеський завод «Центролит» говорили як про беззастережного кандидата в банкрути. Породження гігантоманії, він своїм литвом за наказом згори забезпечував увесь Союз — від Прибалтики до Камчатки. А за нових умов завод втратив більшість споживачів, у довготривалі відпустки пішли майже всі робітники, інженери, і, по суті, припинився випуск продукції. Так тривало доти, доки його керівники не відчули смаку ринкових відносин. У результаті укладені довгострокові взаємовигідні угоди на поставки різноманітного литва з вітчизняними підприємствами та фірмами-замовниками Німеччини, Франції, Кіпру, Італії тощо. Терміново повернули на завод усіх, хто десь тимчасово прилаштувався, та оголосили набір нових спеціалістів яких, звичайно, привабить місячна зарплата до 20 і більше мільйонів карбованців, що вже свідчить про стабілізацію становища на підприємстві. До того ж, тут подбали про соціальну сферу, а саме: запрацювали їдальня, магазини, поліклініка і навіть спортивно-оздоровчий комплекс. Одне слово, ринок не тільки із банкрутства вивів, а й добру перспективу відкрив.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Вітчизняний стиль

Цивільний політ космічної індустрії

Хмельницький — один з небагатьох обласних центрів, де за часів розгортання «холодної» війни було згруповано найпотужнішу оборонну промисловість. Тоді у числі перших став до ладу радіозавод, що переріс у виробниче об'єднання «Новатор», яке спеціалізувалося з випуску радіолокаційної та навігаційної радіоелектронної апаратури для всіх типів літаків та гелікоптерів, апаратури ближньої навігаційної посадки та радіолокаційних літакових відповідачів і було своєрідним монополістом на теренах СРСР.

Зі зміною політичного клімату в Європі та проголошенням державної незалежності України військові замовлення різко скоротилися. Шлях до виживання був один — конверсія. І згодом на прилавках з'явилися двокасетні магнітоли, автомобільні радіоприймачі та магнітоли під спільною назвою «Тернава», що за експлуатаційними якостями не поступалися не лише аналогам з СНД, а й зарубіжним.

З однотипною продукцією йти у ринок ризиковано, тож спеціалісти «Новатора» розробили й запустили у виробництво релаксаційні комплекси, стаціонарні та індивідуальні апарати магнітотерапії, електроерозійні верстати. А для потреб тваринників почали випускати доїльні установки, які за шість хвилин обслуговують десяток корів.

Нещодавно на замовлення асоціації «Укрмашсистема» заводчани перші в державі приступили до виробництва гостродефіцитної продукції — паливно-роздавальних кранів для пересувних і стаціонарних автозаправочних станцій пропускною спроможністю 50 літрів за хвилину. Крім того, «Новатор» разом з сімома підприємствами західного регіону створили асоціацію «Приладгаз» для випуску газових лічильників. І ось нещодавно надійшли в продаж перші ротаційні РЛ-4 та РЛ-6, які на відміну від західних можна ремонтувати. Вони, звісно, й служитимуть довше.

Такий інтенсивний пошук споживача і потрібної для нього продукції дав можливість генеральному директорові ВО «Новатор» Анатолію Вдовиченку не лише зберегти колектив, а й постійно нарощувати обсяги виробництва. А вільні площі для складання спеціальної радіоелектронної апаратури, оснащені устаткуванням з Японії, Англії, Німеччини, Швейцарії, ще чекають на своїх інвесторів. Але й тут є перспектива: заводчани нещодавно отримали кілька цікавих пропозицій, здатних додати певності підприємству.

Михайло **ВАСИЛАШКО.**

Хмельницький.

МІНІ-КОТЕЛЬНІ ЯК ЗАСЛІН МАРНОТРАТСТВУ

Про те, що розтринькується тепло, яке йде на опалення наших помешкань, ми знали давно. Але, щоб у такій кількості... В Луганську підрахували: лише 12 відсотків гарячої води, що циркулює в тепломережах, обігрівають квартири, решта, заповнюючи величезні трубопроводи, просто марнується.

Радикально змінити ситуацію може реалізація регулярної програми «Тепло», виконання якої триває з кінця минулого року. Вона передбачає перехід на використання міні-котелень, які давно вже стали пріоритетними в усьому світі.

Але де взяти міні-котельні? Адже їх не випускають у жодній з країн колишнього СРСР. Спочатку луганчани думали закупити їх за кордоном, але ціни вже надто «кусалися». І тут у нагоді став висококваліфікований колектив фахівців з місцевого акціонерного товариства «Термо». Саме вони зуміли налагодити виробництво опалювальних блоків для під'їздів будинків із коефіцієнтом корисної дії 92 відсотки (порівняйте із згаданими вище 12 відсотками). А також міні-котелень для квартир вагою 20 кілограмів.

Нині Луганський міськвиконком має намір укласти з «Термо» договір, згідно з яким акціонерне товариство випускатиме 500 опалювальних блоків.

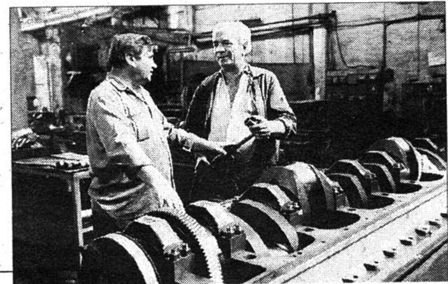
Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

БЕЗ ДВИГУНА НЕ РУШИМО

Із виробництва хліборобських знарядь розпочинав Первомайський дизельний завод, заснований 1875 року. Потім тут випускали нафтові двигуни «Метеор», стаціонарні газові двигуни, суднові дизелі. У минулому році виготовили перший газодизель-генератор потужністю 500 кВт. Підприємство має і чавуноливарне зварювальне виробництво. А розвинуте механообробне забезпечує виготовлення вузлів та деталей дизелів.

Продукція заводу експортується до багатьох країн світу.

На знімку: бригадир Петро Васютинський та слюсар-складальник, ветеран заводу Володимир Плига на дільниці укладання колінвалів.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Миколаївська область.

ЦЕХ НА... СТОЛІ

Донедавна точність газових лічильників України і частково Російської Федерації вивіряли в івано-франківському АТ «Прилад» на заводській установці, яка являє собою цех площею півтисячі квадратних метрів, начинених різним обладнанням. Тепер її функції взяла на себе комп'ютерна установка, для розміщення якої досить... стола.

Розробили такий «цех на столі» працівники івано-франківської фірми «Темпо». Про точність, зручність і оперативність у роботі навіть говорити не доводиться. Та і коштує установка незрівнянно дешевше від зарубіжних, якими буквально наводняються останнім часом Україна. Це перша і вдала розробка новоствореної приватної фірми.

На маленькому клаптику виробничої площі, яка є в розпорядженні фірми (лише одна кімната), виготовляються комп'ютеризовані установки для всієї України.

Згідно з розпорядженням газової корпорації «Укргаз» такі установки в обов'язковому порядку будуть встановлені на державних підприємствах газопостачання та газифікації в усіх областях України.

На знімку: комп'ютеризована установка (на столі) на тлі заводської. За вибіркою партії лічильників працівники фірми Наталя Величковська та Сергій Бойко.

Фото Володимира МИГОВИЧА (Укрінформ).

ДІЛО — ТРУБА

Стосовно сумської фірми «Норман» цей вислів вочевидь набуває позитивного значення. Днями тут введено в експлуатацію завод з виробництва гофрованих поліетиленових труб, обладнання для якого поставила німецька фірма «Дросбах». Випущено перші десятки кілометрів еластичної і надміцної труби діаметром 20 мм, котра має широкий спектр використання — від побутових потреб до захисту кабельних комунікацій. У перспективі завод (а він не має сьогодні аналогів в Україні) випускатиме ще й двостінні гофровані труби, а також термоконтейнери для харчових продуктів.

Віталій **МАКСЮТЕНКО.**

Суми.

Проблема

Не залишайте митника в темряві

ЧЕРНІВЕЦЬКА область межує з двома державами — Румунією та Молдовою. Якщо з першою із них кордон сформувався з усіма відповідними атрибутами, то з нашою південною сусідкою такі процеси лише розпочалися.

У січні 1993 року буковинська ділянка українсько-молдовського кордону (а це 187 кілометрів) була взята під контроль працівниками Кельменецької митниці. На найжвавіших перехрестях почали діяти шість митних постів та вісім пунктів митного пропуску.

Спершу митникам було вкрай важко. Вони працювали просто неба, не мали відповідних приміщень. Бракувало й досвіду.

Та коли Кельменецьку митницю очолив Анатолій Корчинський, справи пішли на краще. Він розв'язав кадрову проблему, подбав, щоб митники мали нормальні умови для праці та відпочинку. І це одразу ж вплинуло на життєдіяльність митного господарства. Якщо раніше бажаючі перетнути державний кордон мусили гаяти час у довгих чергах, то тепер для того, щоб потрапити до Молдови, потрібні лічені хвилини. За винятком митного поста на залізничній станції Мамалига, де ця процедура дещо триваліша.

— Нам вдалося розвантажити транспортний потік, — розповів начальник Кельменецької митниці Анатолій Корчинський, — завдяки порозумінню з керівництвом молдовського митного департаменту. За спільною домовленістю ми вирішили в порядку експерименту на шести митних постах проводити спільні огляди вантажів. Як це виходить на ділі? Коли транспортний засіб заїжджає в зону контролю, процедуру огляду одночасно провадять два митники — наш і молдовський. А раніше ми діяли порізну, по обидва боки кордону, марнуючи час на одну й ту саму операцію. Експеримент цілком виправдав себе. Є надія, що й на решті застав запровадимо спільні митні огляди.

Для чесних людей у нас «зелена вулиця». Так, цього року ми пропустили в Україну десятки тисяч автомашин з продукцією молдовських овочівників та садівників. Адже з цього приводу між Україною і Молдовою укладено відповідну міждержавну угоду.

Прикро, що держава інколи забуває про тих, хто несе важку вахту на кордоні. По ночах усі люди залишаються без світла.

Кого-кого, а митників не можна залишати в темряві,бо це на руку тим, хто чекає слушного моменту, щоб непомітно прослизнути через державний кордон з крадеными цінностями або з більш небезпечним вантажем, зброєю, наприклад, яка має попит у молдовському Придністров'ї.

Василь БАБУХ.

ЛЮДИ БЕЗ ІМЕНІ, БЕЗ МАЙБУТНЬОГО

SOS!

У РОБОЧОМУ кабінеті виконуючого обов'язки начальника приймача-розподільника для бродяг і жебраків при управлінні МВС Кіровоградської області майора Олександра Блажка було холодно. Тут не топили. Зате в камерах, де розміщені підопічні, тепло, як у вусі. Уже з цього було видно турботу про тих бездомних, обділених долею людей, які сюди потрапили. У десяти камерах, розрахованих на 41 чоловіка, було всього 23.

Річ у тім, що приймач-розподільник розташований у колишньому піонерському таборі, спорудженому ще в шістдесяті роки. І опалювати його непросто. Водяні котли нагрівають вугіллям та дровами, а це дуже трудомістка робота. Нині в начальника чи не головна турбота — запастися паливом на зиму. З коштами зовсім сутужно, тож і доводиться вишукувати їх, добиватися, аби взимку затримані жебраки і бродяги не цокотіли у камерах зубами. Вони й так сюди потрапляють із цілим букетом різноманітних болячок. Контингент закладу різноманітний. Вік — од 18 до 69 років. Є і чоловіки, і жінки, але перших набагато більше — десь відсотків 70—75. Що ж привело їх у це хоч охайне, чисте, але не дуже радісне місце?

— По-різному стають вони на шлях бродяжництва й жебракування, — ділиться спостереженнями Олександр Йосипович. — Найчастіше все починається з пиятики. Рік-два чоловік пропиячить, а потім його жінка вижене. Не зможе людина піднятися і опускається на саме дно. І пішло-закрутилося життя в такого бідолахи. Згідно з графіком їх відловлюємо, приводимо сюди.

Особовий склад приймача-розподільника як для обласного центру не такий уже й великий — 25 працівників міліції та 7 вільнонайманих. Дві оперативно-пошукові групи сержантського складу працюють у дві зміни, відловлюючи обірваних, зарослих, давно не митих людей, які порпаються на звалищах і в сміттєвих ящиках, стоять з простягнутою рукою на вулицях або швендяють по дворах з надією поцупити вивішену білизну чи ще якісь речі. Встають вони дуже рано і обходять свою територію. Виявляється, все місто розбите в них на квадрати, у яких «працюють» групами по 2—3 чоловіка. Чужому на їхню ділянку — зась. Можуть так боки нам'яти, що й на той світ піде. Нажебране і виручене від знайденого, здане у склоприймальні пункти проїдають і пропивають. І так, аж доки міцні руки сержантів не приведуть їх до цього тимчасового притулку.

Чому тимчасового? Та тому, що згідно з наказом міністра внутрішніх справ тримати їх дозволено не більше місяця. За цей час інспектори приймача-розподільника повинні перевірити й установити, хто вони і звідки, чи не були помічені в кримінальних справах. Розсилають запити в усі кінці СНД, адже ці люди без роду і племені, бува, не признаються, а то і не пам'ятають, ким були раніше. Потім їм видають довідку форми № 9, яка замінює паспорти.

Ліки, навіть найелементарніші, — то велика проблема. Адже серед затриманих не лише люди, уражені шкірними та венеричними хворобами, але часто і внутрішніми, такими, які потребують хірургічного втручання. А цього зробити ніяк — знову-таки не вистачає коштів.

— Приймаємо, буває, бідолаху з грижею або з тяжкою хворобою і через місяць змушені відпускати, — з гіркотою мовить Олександр Йосипович. — Так жаль людину, адже знаєш, що крім нас ніхто вже більше їй не допоможе. Пряма дорога до смерті. Бо давно забули в суспільстві про цих нещасних. А ми б і раді допомогти — нема грошей.

Кошти, кошти... Раз по раз повертається до болючої проблеми майор Блажко. Їхня установа перебуває на місцевому бюджеті. Звідти перераховують, але не на бухгалтерію приймача-розподільника, а на фінансово-економічне управління УМВС області. А в того свої проблеми.

Колись затримані самі трохи заробляли. Збивали ящики, виконували інші роботи згідно з укладеними з підприємствами договорами. Тепер тим своїх робітників нічим зайняти.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Безвісти пропала. У власній квартирі

Складаючи списки злісних боржників з квартплати, працівники житлово-комунальної контори аж за голови схопилися. Жанна Іванівна Замурайко — мешканка одного з багатоповерхових будинків у Сумах — близько двох років не платила жодної копійки. Коли після безплідних пошуків хазяйки квартири зважились-таки силою відчинити вхідні двері, перед очима представників влади постала картина, гідна фантазії самого Хічкока. Напівзотлілий труп жінки і 8 мертвих котів...

Мешканці будинку неодноразово скаржилися до міліції, санстанції, житлово-комунальної контори на нестерпний сморід у під'їзді та полчища тарганів, які заполонили помешкання. Однак усі перевіряючі лише співчували заявникам і говорили, що без господаря відчиняти квартиру не можна. Варто ж було покійній опинитися серед боржників, як засоби знайшлися...

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ГАРТУВАЛИ ТІЛО Й ВОЛЮ

На базі уславленої танкової дивізії, яка дислокується у древньому Володимирі-Волинському, відбулася обласна спартакіада допризовної молоді Волині, присвячена 51-й річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників. У ній узяли участь майже 200 юнаків допризовного віку з усіх міст і сіл області. Протягом двох днів учасники спартакіади змагалися з різних військово-прикладних видів спорту. Юнаки жили в казармі, харчувалися в солдатській їдальні. Вони оглянули сучасну бойову техніку, мали можливість з неї стріляти. Чимало допризовників показали результати першого дорослого спортивного розряду. А це є свідченням того, що через рік-два до Збройних Сил України надійде гідне поповнення.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Право

Німецькі експерти допомагають українським цивілістам

Нещодавно у Веймарі (ФРН) відбулася чергова міжнародна сесія робочої групи з розробки проекту нового Цивільного кодексу України.

Організаторами сесії виступили Українська правнича Фундація, Німецький фонд міжнародного правничого співробітництва та Центр міжнародної правничої співпраці (Лейден, Голландія).

На сесії обговорювалися положення договірного права проекту Цивільного кодексу України, зокрема такі договірні зобов'язання, як купівля-продаж, дарування, майнове найняття, підряд, страхування, спільна діяльність тощо.

Західні експерти, високо оцінюючи загалом положення договірного права проекту Цивільного кодексу України, висловили ряд істотних пропозицій. Зокрема, ще раз підкреслили необхідність, на їх думку, єдиного Цивільного кодексу, який містив би положення, що регулюють комерційні відносини приватноправового характеру.

Кримінал

Вкрадено святині

З Красногірського жіночого монастиря, розташованого у Золотоніському районі на Черкащині, вкрадено дві ікони Лубенської Божої матері та ікону Козельщинської Божої матері, позолочений хрест із розп'яттям, оздоблений коштовним камінням. На одній святій реліквії був напис — «Сія ікона жертвувана Красногірському монастирю у 1840 році графінею Зінаїдою Капніст».

Слідчі Золотоніського райвідділу внутрішніх справ натрапили на слід злочинця і ведуть його розшук.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Кров фарбою не заялозиш

Два роки тому мешканці села Болехівців на Дрогобиччині брати-близнюки Микола та Володимир С. вторували колію безкарності. У серпні 1993 року вони по-звірячому закатували свою землячку Оксану Баб'як і вже по тому надіслали її батькам записку з вимогою передати 150 тисяч доларів США.

У жовтні 1994 року невідомі вчинили диверсію — роз'єднали рейковий стик на 19-му кілометрі залізничного перегону Стрий—Дрогобич. Внаслідок аварії вантажного поїзда залізниці було завдано величезних збитків. На місці злочину працівники транспортної міліції знайшли записку з вимогами покласти в металевий контейнер неподалік колії 50 тисяч доларів США.

У липні цього року злочинці знову розіслали загрозливі записки з вимогою підготувати 100 тисяч доларів США — викуп за спокій на залізниці.

Експерти дійшли висновку, що записки зроблено однією рукою. Слідчо-оперативну групу очолив перший заступник начальника УМВСУ на Львівській залізниці полковник міліції Володимир Мойсеєнко. Члени групи, до якої увійшли і спеціальні підрозділи СБУ, опитали близько 10 тисяч мешканців району, переглянули майже вісім тисяч зразків почерків, зробили 200 дактилоскопічних експертиз.

Братів-хижаків затримано. У будинку знайдено залишки банки з-під фарби, якою було пофарбовано контейнер для валюти, домкрати та інші речові докази. Брати не заперечували своєї причетності до згаданих злочинів.

Слідство триває.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

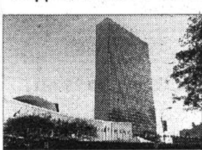
Чому не приїхав доктор Гранич?

Візит віце-прем'єр-міністра, міністра закордонних справ Хорватії доктора Мате Гранича, про який так довго говорили і українські, і хорватські дипломати, не відбувся. Через це затримано парафування Договору про дружбу та співробітництво між двома країнами, яке і мало відбутися в ході візиту. Втім, жодних політичних причин цього не має: візит відкладено на прохання хорватської сторони у зв'язку з виборами в Хорватії та переговорами югославських лідерів у Америці.

Хоча склад хорватського уряду після виборів істотно змінився, Мате Гранич залишився на нинішній посаді. Тепер очікують, що він приїде в Україну у другій половині грудня. А поки що Загреб відвідала делегація МЗС України на чолі з начальником Управління Європи та Америки Юрієм Богаєвським. За його словами, там було остаточно відредаговано текст проекту Договору, що його все-таки буде парафовано під час майбутнього візиту хорватського міністра. Час підписання документа президентами обох країн ще не визначено, орієнтовно — перша половина наступного року.

● *Нью-Йорк*

Від кожного за можливостями?

У рамках роботи П'ятого комітету (адміністративно-бюджетні питання) Генасамблеї ООН відбулося обговорення проблеми фінансової кризи ООН.

У виступі представника України зазначалося, що виходу з фінансової кризи ООН може бути досягнуто тільки шляхом реформування застарілої фінансової системи організації, встановлення справедливих розмірів витрат для держав—членів ООН, відповідно до їх платоспроможності.

● *Окленд*

Ліквідувати військові режими...

Закликом до ліквідації військових режимів, припинення французьких ядерних випробувань, виведення турецьких військ з Кіпру та списання більшої частини зовнішнього боргу з найбідніших країн завершилася в новозеландському місті Окленді зустріч глав держав та урядів Співдружності, що об'єднує Британію, її колишні колонії та домініони. Вона проходила досить бурхливо у зв'язку, зокрема, з рішенням призупинити членство в цій організації Нігерії за страту дев'яти активістів руху за права національних меншин.

● *Тель-Авів*

Залишають землі «обітовані»

Ізраїльтяни припиняють 28-річну окупацію міста Дженін на Західному березі ріки Йордан і починають виводити звідти свої війська, залишаючи цей район під контролем Палестинської національної адміністрації. Вчора на світанку палестинські поліцейські зайняли позиції в Дженіні — першому населеному пункті Західного берега Йордану, що його передають під палестинське самоврядування.

Революції не буде. Лише робота

У ПОСОЛЬСТВІ Федеративної Республіки Німеччини став до роботи новий аташе з питань культури Християн Георг Райссмюллер. Йому 38 років, неодружений. Вивчав право в університеті Франкфурта-на-Майні, працював у міністерстві закордонних справ, посольствах Німеччини в Судані і Мексиці. З 20 жовтня — в Києві.

Кореспондент «Голосу України» взяла інтерв'ю у пана Райссмюллера.

— Пане Райссмюллере, як ви бачите розвиток українсько-німецьких відносин у галузі культури? Ви спробуєте влаштувати тут невелику «революцію» чи оберете якийсь інший шлях?

— Революції не буде. А от поглибити ці відносини, наповнити їх більш широким змістом спробую обов'язково. Адже я приїхав не на порожнє місце: до мене наші фахівці докладали чимало зусиль, щоб про культури двох народів і в Німеччині, і в Україні знали якомога більше. Скажімо, остання подія — кінофестиваль «Молодість», який відбувався в Україні. Посольство ФРН допомогло і в його організації, і матеріально, виділивши на потреби фестивалю 10 тисяч марок.

А в своїй роботі я виходжу з того, що Німеччина зацікавлена бачити Україну своїм найважливішим партнером — сильним і в політиці, і в економіці, і в культурі.

Мені просто цікаво тут працювати. Адже Україна, як молода незалежна держава,— у постійному розвитку. Брати в цьому участь — що може бути цікавіше?

А крім того, як мені здається, я добре розумію менталітет слов'янського народу — тривалий час жив із батьками в Сербії, тому сподіваюся швидко порозумітися з українськими партнерами.

Ще один важливий напрямок роботи — розвивати співробітництво в галузі науки. Із самого початку діяльності посольства ФРН в Україні цьому питанню приділяли велику увагу: досить успішно відбувається обмін студентами, багато українських науковців працюють в університетах Німеччини. Сподіваюся цю роботу ще поліпшити.

— Останнім часом дедалі частіше постає питання про повернення культурних цінностей, вивезених з обох наших країн під час другої світової війни. Як тут справи?

— Роботу з повернення культурних цінностей уже розпочали і з боку України, і з боку Німеччини. Працюють комісії, триває пошук. Слід сказати, що це вельми складне питання, але головне, що є політична воля обох країн, велике бажання повернути втрачене на батьківщину.

— В Україні, як відомо, мешкають 40 тисяч німців — одна з національних меншин. На ваш погляд, яке їх становище в Україні?

— Не тому, що хочу зробити комплімент, а насправді я переконався, що українське законодавство про нацменшини дуже прогресивне і демократичне, дає змогу їм почуватися впевнено і спокійно. Проте вони поділяють труднощі, що їх нині переживає Україна, разом з усім народом. Тому уряд Німеччини в межах можливого намагається допомагати тим німцям, які виявляють інтерес до свого коріння, рідної культури. Наприклад, у вивченні рідної мови, адже більшість німців, котрі мешкають в Україні, нею не володіють. Спробуємо допомогти й у тому, щоб в областях, де є громади, у них були приміщення. Гадаю, що й у цій сфері на мене чекає цікава робота: адже німці, які мешкають у Криму, Західній Україні, Одеській області, — різні через причини й обставини, всім відомі. Проте приємно, що вони все ж таки не забувають своє коріння, незважаючи на труднощі, що випали на їхню долю.

— А серед турбот, важливих і державних, чи є у вас інтерес до країни, де ви житимете?

— Так, звичайно. Поперше, я планую подорожі майже всіма областями України, де живуть етнічні німці, під час яких буде можливість ознайомитися з чарівною природою вашої країни, про яку багато чув. Це, до речі, моє хобі: вивчення природи і диких звірів. Кажуть, що у ваших музеях багато цікавого. І ще багато цікавих планів, які я хочу тут реалізувати.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

ЩОЙНО ЗІ «СКОВОРІДКИ» ЗНЯТО АВСТРІЙСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК

Довідка. Австрія є четвертою країною серед торгових партнерів України у Західній Європі, а за обсягами зовнішньої торгівлі з нею серед держав СНД Україна посідає друге місце. Експорт Австрії в Україну торік становив 686,9 млн. австрійських шилінгів (зріс на 7,2% порівняно з попереднім роком). Половина цієї суми припадає на машинотехнічну продукцію (переважно вироблене й поліграфічне устаткування) та автомобілі.
Цього року Україна закупила австрійських товарів на 93,1 млн. доларів, що на третину перевищує загальний обсяг експорту торік. До Австрії експортовано українських товарів на 120,3 млн.доларів.

Київських журналістів було запрошено «на гарячі пироги»: щойно вийшов з друку австрійський економічний вісник, що його віднині щокварталу видаватиме київське бюро торгового радника посольства Австрії в Україні. Нове видання інформуватиме українських підприємців про актуальні запити австрійських фірм, сприятиме пошуку імпортерів та експортерів, партнерів з кооперації. Вісник допомагатиме налагодженню контактів між австрійськими та українськими партнерами, повідомлятиме про міжнародні виставки, симпозіуми, економічні місії, які відбуватимуться і в Австрії, і в Україні. Перший випуск вісника, що вийшов двотисячним тиражем і розповсюджуватиметься безплатно серед підприємств, представництв і державних установ, вміщує інформацію про 20 австрійських фірм, які мають інтерес до співпраці з українськими партнерами. Вони пропонують сільськогосподарські технології, трактори, будівельні машини, освітлювальну техніку, обладнання для оновлення ванн та інше.

Як повідомив торговий радник посольства Австрії в Україні Рудольф Талер, передбачається також випуск додаткових тематичних видань, зокрема з природохоронних технологій, переробки сільськогосподарської продукції. До речі, якщо хто бажає одержувати вісник, то слід звернутися до бюро за адресою: 252001, Київ, Головпоштамт, а/с 62, із запитом, у якому коротко описати свою діяльність та вказати повну поштову адресу.

Слід додати, що вісник гарно оформлений, а видало його львівське видавництво «Мета».

Дмитро КОМАРЕНКО.

На знімку: торговий радник посольства Австрії в Україні Рудольф Талер.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЯБЛУКО РОЗБРАТУ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР Латвії Маріс Гайліс переконаний, що спірне питання щодо морського кордону між Литвою і Латвією може бути розв'язане найближчим часом, «нехай навіть шляхом компромісу, поступок», — повідомляє Іпринда—Подія.

Як заявив раніше литовський прем'єр Адольфас Шлежявічюс, Литва має намір запропонувати Латвії запросити суддю з третьої країни для надання допомоги у розв'язанні територіального спору про кордон у Балтійському морі.

Морський кордон між державами встановлено відповідно до Конвенції про територіальні води від 1958 року, а підписаний Латвією і Литвою 20 травня цього року меморандум встановлює, що до делімітації латвійсько-литовського морського кордону неможливі будь-які види співробітництва з використання морських глибин із третіми країнами. Саме ця позиція і стала «яблуком розбрату» між сусідами.

Як відомо, у шельфі Балтійського моря можливі поклади нафти. А Латвія має намір співробітничати у разі її виявлення і видобутку з іноземними фірмами. За повідомленням латвійського прем'єра, 90 відсотків передбачуваних покладів розташовано в латвійській економічній зоні, проте договір про співробітництво набере чинності лише після того, як буде розв'язано прикордонне питання з Литвою, наголосив прем'єр-міністр Латвії.

Проте, незважаючи на запевнення латвійських державних мужів, посольство Литви у Латвії вручило Міністерству закордонних справ Латвії ноту про те, що посла Литви у Латвії Рімантаса Каразія викликають на консультації до Вільнюса. У ноті наведено причини, з яких посол Литви з 2 листопада на невизначений термін викликаний до Вільнюса. Такий крок у дипломатії вважають як вияв серйозного невдоволення діями другої держави.

Алло, Лондон!..

Така душа у нашого народу

У ЛОНДОНІ до 17 листопада працюватиме художня виставка «Реалізм та імпресіонізм в Україні», зорганізована посольством нашої держави у Великобританії разом з британською фірмою «Данишн сервісиз лімітед». Кореспондент «ГУ» попросив Надзвичайного і Повноважного посла України у Великобританії академіка Сергія Комісаренка розповісти, як сприйняли виставку в столиці Туманного Альбіону.

— Звичайно, добре, — сказав у телефонній розмові пан посол. — А як інакше можна сприйняти живопис, графіку, скульптурні роботи таких знаних майстрів, як Григорій Шишко, Тетяна Яблонська, Валентин Зноба, Борис Тулін, Тетяна Голембієвська, твори інших художників із колекції Українського національного художнього музею?

Безумовно, не випадково відкриття виставки збіглося з днем офіційного вступу України в Раду Європи. Організовуючи експозицію українського мистецтва, ми прагнули через нього показати душу нашого народу. Думаю, це вдалося.

Та й благодійну справу зробили: організували аукціон картин, а кошти, виручені від продажу, переказали до Фонду допомоги жертвам Чорнобиля, заснованого посольством України в Лондоні.

Інформація про третій випуск акцій

акціонерного комерційного банку «Надра»

1. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Надра» (в подальшому АКБ «Надра») — це універсальна кредитно-фінансова установа у формі відкритого акціонерного товариства.

Адреса АКБ «Надра»: Україна, 252001, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 4, тел./факс (044) 228-36-72, тел. 462-00-01.

Комерційний банк «Надра» було створено згідно з рішенням засновників 3 листопада 1992 року (протокол № 1) у формі товариства з обмеженою відповідальністю і зареєстровано в Національному банку України 26 жовтня 1993 року за № 205 із статутним фондом 2 млрд. крб.

23 грудня 1993 року комерційний банк «Надра» було реорганізовано з товариства з обмеженою відповідальністю у відкрите акціонерне товариство шляхом випуску простих іменних акцій.

21 липня 1994 року Національний банк України зареєстрував АКБ «Надра» як відкрите акціонерне товариство із статутним фондом 55 мільярдів карбованців.

30 червня 1995 року Національний банк України зареєстрував статутний фонд АКБ «Надра» у розмірі 250 мільярдів карбованців.

Статутний фонд АКБ «Надра» сплачено сповна.

Предметом діяльності АКБ «Надра» є надання широкого спектру банківських послуг клієнтам банку за рахунок залучення вітчизняних та іноземних інвестицій, новітніх технологій і техніки, вдосконалення кредитно-фінансових і зовнішньоекономічних відносин, а також отримання прибутку від власної кредитно-фінансової діяльності.

Органи управління АКБ «Надра»:
загальні збори акціонерів;
рада банку;
правління банку.

Голова Ради банку — Астров-Шумілов Геннадій Костянтинович, кандидат технічних наук, генеральний директор ВО «Ровенькиантрацит».

Голова управління — Тополов Віктор Семенович, член Ради асоціації комерційних банків України, освіта вища, за фахом гірничий інженер-економіст, має практичний досвід роботи на посаді голови правління банку, виробничий стаж — 31 рік.

Головний бухгалтер — Абакшина Олена Сергіївна, освіта вища, за фахом економіст, практичний досвід у банківській сфері і виробничий стаж — 7 років.

2. Опис ділової активності

АКБ «Надра» є один з найбільших і ефективно діючих комерційних банків України. Банк має солідну ділову репутацію.

Фінансова політика банку грунтується на принципах надійності, ефективності, прибутковості, оперативності, максимальної зручності для клієнтів.

АКБ «Надра» має дозвіл Міністерства фінансів України за № 413 від 23 вересня 1994 року на здійснення усіх видів діяльності з випуску та обігу цінних паперів.

Доходність капіталу АКБ «Надра» становить 73,9 %, активів — 8,2 %; чисельність службовців — 136 осіб.

Пріоритети кредитно-фінансової підтримки надаються підприємствам вугільної промисловості.

Згідно з розпорядженням Президента України від 21 травня 1994 року за № 39/94-РП «Про підготовку заходів зі стабілізації роботи вугільної промисловості України» Акціонерним комерційним банком «Надра» надано близько 809,3 млрд. крб. кредитів під різноманітні програми шахт та підприємств вугільної промисловості.

3. Результати попередніх випусків цінних паперів

За час існування банк здійснив дві емісії акцій.

Перша емісія: прості іменні акції у кількості 55 000 шт. серією НА-1 за номерами № 00 001 — 55 000, номінальною вартістю 1 000 000 карбованців кожна на загальну суму 55 млрд. карбованців. Реєстрацію акцій першої емісії здійснило Міністерство фінансів України 02.09,1994 р. № 341/1/94.

Друга емісія: загальний обсяг — 195 000 акцій номінальною вартістю 1 000 000 карбованців кожна на суму 195 млрд. карбованців. З них 185 000 шт. — прості іменні акції серії НА-2 і порядковими номерами № 000 001 — 185 000; 10 000 шт. — привілейовані іменні акції серією НБ-2 і порядковими номерами № 00 001 — 10 000. Реєстрацію акцій другої емісії здійснило Міністерство фінансів України 15 вересня 1995 р. за № 366/1/95.

Банк здійснює випуск облігацій на пред'явника у кількості 12 500 шт. серією ОБ-1 за номерами 00 001 — 12 500, номінальною вартістю 5 000 000 карбованців кожна на загальну суму 62 млрд. 500 млн. карбованців. Випуск облігацій банку зареєстровано в Міністерстві фінансів 13 жовтня 1995 р. за № 8/2/95.

Члени правління АКБ «Надра» (6 осіб) володіють акціями банку в кількості 2 594 (дві тисячі п'ятсот дев'яносто чотири) шт. загальною номінальною вартістю 2 594 000 000 (два мільярди п'ятсот дев'яносто чотири мільйони) карбованців, що становить 1,04% від обсягу зареєстрованого статутного фонду.

4. Відомості про третій випуск акцій

Відповідно до рішення загальних зборів акціонерів від 15. 09.1995, протокол № 6, АКБ «Надра» оголошує про збільшення статутного фонду банку до 1 (одного) трильйона карбованців.

Мета випуску акцій: збільшення статутного фонду для підвищення платоспроможності банку та розширення сфери банківських послуг.

Акції Луганського акціонерного банку розвитку вугільної промисловості «Углепрогрессбанк» після його приєднання до АКБ «Надра» підлягають обміну на акції третього випуску АКБ «Надра» у співвідношенні 100:1.

Третій випуск акцій банку в обсязі 750 000 акцій номінальною вартістю 1 000 000 (один мільйон) карбованців кожна, в тому числі:
720 000 — прості іменні акції;
30 000 — привілейовані акції.

Прості іменні акції третьої емісії випускаються серією НА-3 порядковими номерами 000 001 — 720 000; привілейовані акції — серією НБ-3 порядковими номерами 00 001 — 30 000.

Емісія акцій АКБ «Надра» третього випуску здійснюється в період з 1 грудня 1995 року по 31 травня 1996 року і оформляється сертифікатами акцій.

Акції дають право брати участь в управлінні справами банку, на одержання дивідендів, у розподілі майна в разі ліквідації банку.

Право на один голос має одна проста іменна акція. Власники привілейованих акцій не мають права брати участь в управлінні банком.

Власники акції третього випуску набувають корпоративних прав у повному обсязі після реєстрації випуску акцій у Міністерстві фінансів України.

Порядок передплати. Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати серед юридичних і фізичних осіб, відповідно до вимог чинного законодавства.

До закінчення строку передплати особи, які передплатили акції банку, мають сплатити не менш як 30 відсотків вартості акцій, які вони передплатили. Решту має бути сплачено в термін, встановлений зборами акціонерів.

У разі якщо протягом встановленого терміну передплати її фактичний обсяг не досягне або перевищить запланований, рішення про реєстрацію випуску з фактичного обсягу передплати або про відхилення зайвої приймають загальні збори акціонерів.

У разі відхилення загальними зборами акціонерів передплати (або зайвої передплати) особам, які передплатили акції, повертають внесені ними суми відповідно до чинного законодавства.

Кількість акцій, що належить одному акціонерові не повинна перевищувати 35 відсотків статутного фонду банку.

Акції сплачують у карбованцях і можуть реалізувати за ринковим курсом.

Для придбання акцій юридичними особами необхідно, відповідно до вимог Національного банку України, надати разом з аудиторським висновком про фінансовий стан і платоспроможність юридичної особи такі типові форми бухгалтерської і фінансової звітності:
1. Баланс підприємства — форма № 1;
2. Звіт про фінансові результати та їх використання —форма № 2;
3. Звіт про фінансово-майновий стан підприємства —форма № 3;

Бухгалтерську і фінансову звітність надають юридичні особи на момент безпосередньо перед датою здійснення внеску.

Переважне право на придбання акцій банку третього випуску мають засновники та акціонери банку.

Акціонери банку мають право:
брати участь в управлінні справами банку особисто, або через своїх уповноважених представників, яким вони видають належно оформлене доручення;
брати участь у розподілі прибутку банку та одержувати дивіденди;
переважне право на придбання додатково випущених акцій;
одержувати інформацію про діяльність банку;
вийти з акціонерів банку в установленому порядку.

Комерційний банк «Надра» надає акціонерам ряд пільг і переваг у вигляді:
першочергового кредитування;
надання довірчих позик в разі фінансових труднощів;
надання різноманітних консультаційних, інформаційних та інших послуг.

Власники акцій мають право на їх відчуження шляхом індосаменту, що його реєструє банк. Особа, на користь якої відчужено акції, набуває права власності з моменту внесення відповідних змін до книги реєстрації акціонерів банку.

Передання акціонерами права власності на акції третього випуску може бути здійснене після реєстрації випуску акцій у Міністерстві фінансів України.

Дивіденди акціонерам визначаються за рахунок прибутку банку, який утворюється після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат, витрат на оплату праці і залишається в повному розпорядженні банку після внесення передбачених законодавством України податків та платежів до бюджету та розподілу на формування фондів банку.

Дивіденди починають нараховувати з моменту повної сплати акцій.

Виплату дивідендів на прості іменні акції проводити авансово, поквартально, з подальшим уточненням за підсумками року після проведення загальних зборів акціонерів.

На привілейовані акції встановити фіксований дивіденд у розмірі 120% річних. Виплату дивідендів на привілейовані акції здійснювати щомісячно. Якщо за підсумками року (півріччя) розмір дивідендів за простими акціями перевищить розмір дивідендів за привілейованими акціями, власникам привілейованих акцій належить доплата до розміру дивідендів, виплачуваних власникам простих акцій.

Під час прийняття рішення про придбання акцій акціонерного комерційного банку «Надра» слід брати до уваги чинники ризику, а саме:
зміну кредитної політики й рівня процентних ставок комерційними банками згідно з рішеннями уряду та Національного банку України;
підвищення ставок оподаткування комерційних банків;
нестабільність політичної ситуації та інші форсмажорні обставини.

Баланс банку на 01.10.95 р. (млн. крб.)

АКТИВ	№№ балансових рахунків
1. Каса і коррахунок в НБУ:	
в національній валюті	329973.00
в іноземній валюті	8548.00
2. Коррахунки в інших банках:	
в національній валюті	114866.00
в іноземній валюті	852047.00
3. Кредити, надані банком:	
а) короткострокові	1487075.00
б) довгострокові	129739.00
в) кредити у валюті	338393.00
4. Міжбанківський кредит	0.00
5. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	31243.00
6. Основні засоби та капіталовкладення	50605.00
7. Дебітори	82030.00
8. Інші активи всього:	838515.00
міжфіліальні обороти	133709.00
валютна позиція банку	228425.00
відокремлені кошти за рахунок прибутку:	349725.00
витрати майбутніх періодів	25589.00
нараховані, але несплачені видатки	0.00
9. Збиток	0.00
Всього	**4263034.00**

ПАСИВ	№№ балансових рахунків
1. Статутний фонд	250000.00
2. Резервний фонд	47487.00
3. Інші фонди банку та кошти, прирівняні до них	1758 61.00
4. Коррахунки інших банків:	
в національній валюті	10.00
в іноземній валюті	0.00 -
5. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів в національній валюті	1372405.00
6. Депозити юридичних осіб	742336.00
7. Вклади громадян	15933.00
8. Кошти клієнтів в іноземній валюті	441393.00
9. Міжбанківський кредит	0.00
10. Кредитори	424998.00
11. Інші пасиви всього:	792611.00
доходи майбутніх періодів	0.00
міжфіліальні обороти	133709.00
власна валюта	228425.00
доходи, не отримані банком	80752.00
12. Прибуток	349725.00
Всього	**4263034.00**

Не сипте ветеранам сіль на рани

З пошти

Минуло більше двох місяців відтоді, як тисячі пенсіонерів-ветеранів війни і праці Києва та області зібралися біля парламенту, щоб нагадати депутатам, Президенту й урядові про своє злиденне життя в рідній державі. Розглянувши тоді їхнє звернення, Верховна Рада України прийняла постанову, якою зобов'язала Кабінет міністрів вжити заходів щодо зупинення подальшого спаду життєвого рівня ветеранів, посилення їх соціального захисту, а при підготовці Державного бюджету України на 1996 рік передбачити збільшення асигнувань соціальної сфери відповідно до зростання інфляції, рівня цін і тарифів на життєво необхідні товари та послуги.

Особливо ветерани вимагали, щоб центральні та місцеві органи влади твердо і послідовно дотримувалися законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основні принципи соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку», забезпечили суворий контроль за їх виконанням.На жаль, як свідчить редакційна пошта, можновладці нерідко топчуться по цих законах, як їм заманеться. Багато ветеранів, інвалідів війни ще й досі чекають квартир, не можуть добитися транспортних засобів, пільгових путівок на лікування в оздоровницях, безплатного одержання ліків у державних аптеках. Ціновий гармидер панує у сфері побутового обслуговування пенсіонерів. Про це пишуть керівники ветеранських організацій Дніпропетровська, Полтави, Ужгорода, Феодосії, Бородянки, ряду інших міст і районів, а також ветерани та інваліди війни П. Денисенко з Каховки, М. Павлов і І. Левочко з Черкащини, П. Вербовий з Чернігівщини, І. Дерев'янко з Євпаторії, М. Шкварюк з Івано-Франківщини, В. Панасенко з Кіровоградщини, Є. Буяр з Тернопільщини, багато інших фронтовиків. Як повідомляє інвалід війни І. Бихальський із села Шпичинці Житомирської області, там місцеві чиновники встановили такий «порядок», що на автобусі до райцентру ветерану можна проїхати безплатно лише у вівторок і середу, а якщо він захворів у четвер чи п'ятницю, то за проїзд до лікарні плати половину місячної пенсії. Воістину, сіль на рани ветерану!

Сподіваємося, що в Кабінеті міністрів зважать на всі ці прикрощі, готуючи до другого читання у Верховній Раді проект закону про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Друкуємо окремі листи.

ДАЙТЕ НАЛЕЖНУ ПЕНСІЮ, А НЕ ГРОШОВУ ПОДАЧКУ

До мене, як народного депутата Радянської районної Ради міста Києва, часто звертаються знедолені виборці, переважно ветерани війни та праці, з проханнями надати допомогу, щоб якось вижити у цей важкий час. Багато хто з них воював проти фашистів, потім по сорок з гаком років працював на виробництві, а пенсії одержують майже такі само, як і ті, хто працював три- п'ять років чи зовсім не працював. За матеріальним забезпеченням наша суверенна держава прирівняла ветеранів-трудівників до нероб. Соромно й боляче бачити, як нерідко наші старі риються на смітниках у пошуках чого-небудь їстівного.

Виборці мого округу одностайно висловлюють думку про те, що в Україні треба встановити нормальні, працею зароблені пенсії, яких вистачало б на життя без ніяких дотацій. Введення різних адресних грошових доплат — це ще одна бюрократична витівка чиновників, яка примусить тисячі старих хворих людей цілими днями простоювати в чергах у різних конторах за довідками, щоб ходити в інші контори, доводити, що вони справді бідні й потребують допомоги. Небагато старих людей це витримають. Невже цього не розуміють у Кабінеті міністрів? Думаю, що депутати Верховної Ради України не допустять такої наруги над старими.

Ще раз повторюю вимогу виборців: треба встановити кожному громадянинові нашої держави зароблену ним пенсію без жодних обмежень та адресних доплат. Від цього буде користь не тільки пенсіонерам, а й молодому поколінню. А то ж що виходить? Сьогодні молодь бачить, як зневажливо держава ставиться до трудівників-ветеранів, і не поспішає на виробництво, не думає, як забезпечити собі гідну старість, йде у різні комерційні структури, спекулює на ринку тощо. Адже й це мають бачити та враховувати керівники держави.

Анатолій ШАМРАЙ,
депутат Радянської райради м. Києва.

ВИЩА ФОРМА... ОБДИРАЛІВКИ

У житлово-комунальному господарстві України склалися незрозумілі стосунки між власниками приватизованих квартир і житлово-комунальними конторами (ЖЕКами). Тим часом, як виконавча влада (Кабінет міністрів, Президент) наполягають на приватизації житла, досі не розв'язано економічні відносини між згаданими фізичними та юридичними особами (власниками квартир і ЖЕКами). Пропоновані до укладення договори на обслуговування квартир не відповідають юридичним нормам відповідальності сторін, а це породжує сваволю з боку служб ЖЕКів в обслуговуванні квартиронаймачів. Закладені положення в договорі не можуть бути юридичною підставою для подання позову про відшкодування матеріальних і моральних збитків до служб ЖЕКів.

Наведу конкретний приклад — про стосунки між мешканцями будинку № 24 по бульвару Лесі України і ЖЕКом № 304 Печерського району Києва. Мешканці будинку звертались до цього ЖЕКу з заявою про необхідність, у зв'язку з приватизацією квартир, усунути низку недоліків до укладення договору. Одну із заяв датовано 21 грудня 1994 р., № 139. Відповіді від ЖЕКу досі нема, попри неодноразові нагадування.

А суть суперечки в тому, що в тексті договору не зазначено форму порушень, які виникли. Це відсутність води — гарячої і холодної, перебої з прибиранням сміття, несправність дверних замків з сигналізацією, в результаті чого сходові клітки перетворилися на туалети й місця розбоїв.

Економічні відносини між мешканцями будинку і ЖЕКом 304 також договорами не врегульовані. Так, у будинку з незрозумілих причин і невідомо за чиєю вказівкою демонтовано телевізійні антени, котрі є балансовою частиною вартості будинку. Навзамін якесь мале підприємство проклало кабельне телебачення, але при цьому суттєво погіршило і обмежило приймання ряду національних програм за наявності найдосконаліших телевізорів. За несправності кранів в одній із майже 600 квартир будинку вимикають воду в усіх квартирах, бо на стояках холодної і гарячої води вентилі несправні. Подавання гарячої води й тепла здійснюють у заниженому температурному режимі з метою економії енергоносіїв, але у вартість послуг закладено колишні витрати газу та електроенергії, і все це здирають з позивачів.

А в ЖЕКу-304 у відповідь на скарги заявляють, що це, мовляв, не ми, а служби тепломереж, кабельного телебачення тощо, що все це пред'являють до оплати пожильцям транзитом. Таким чином, ЖЕК отримує зарплату, незважаючи на стан справ у будинку, підписує процентівки цим організаціям на обслуговування і транзитом обдирає мешканців.

Про це відомо головному житлово-комунальному управлінню України, але воно ніяких заходів не вживає.

Борис ШЕВЕЛЮК,
голова комітету ветеранів праці Київської обласної організації ветеранів.

Хто проковтнув мої пільги?

Згідно з Законом України «Про статус ветеранів війни» мені, як учаснику бойових дій, має надаватися пільга на оплату комунальних послуг (вода, опалення, газ і т.ін.) — платити маю всього 25 відсотків фактичної вартості. А у нас в Токмаку, що на Запоріжжі, з платнею за ці послуги коїться бозна-що. Скажімо, у мого сусіда немає пільг, квартира у нього така ж сама, як і в мене, кількість мешканців теж однакова, і платимо ми теж однаково. То скажіть, де ж мої пільги?

Нещодавно я поховав дружину. ЖЕК відразу ж нарахував мені підвищену платню за опалення квартири, мотивуючи тим, що в мене з'явилася зайва житлова площа. А що, хіба після смерті дружини витрати на опалення моєї квартири збільшилися?

А ще ось таке. Минуло вісім місяців, як скінчилася моя страховка, а Держстрах гроші не сплачує, пояснюючи це тим, що у нього — порожня каса. І це при такій дикій інфляції!

Отака «турбота» про ветеранів, яких під час святкування 50-річчя Перемоги над фашизмом керівники держави обіцяли «на руках носити».

Володимир МУРАЙ,
ветеран війни і праці.

Запорізька область.

Спорт

Михайло ЛОПАТІН: «Об'єднання піде на користь»

Ми вже не раз писали про успішний виступ українських атлетів на І Всесвітніх армійських спортивних іграх, що відбулися в Римі. Про це говорив на зустрічі з чемпіонами, призерами, тренерами, всіма тими, хто забезпечував вдалий дебют, і міністр оборони України Валерій Шмаров. Згадали і про меценатів, які вклали власні кошти в розвиток армійського спорту, допомогли українській команді вилетіти до Італії. Зокрема, прозвучало ім'я заслуженого тренера країни, президента Асоціації боротьби України, підприємця Бориса Савлохова.

Звичайно, приємно було отримати з рук міністра подарунок. У ті хвилини схвильованими були навіть відомі богатирі — чемпіони ігор київський боксер Віталій Кличко (важка категорія) та штовхач ядра з Київщини Олександр Багач. Не приховував радості і наставник спортсменів-воїнів Атила Батізі зі спортклубу військ ППО. Адже пан Шмаров вручив йому погони старшого прапорщика.

Ця зустріч відбувалася навколо великого святкового столу, де зібралися кремезні і красиві — представники великої армійської спортивної родини.

До речі, про представників ППО говорилося багато хороших слів. І, зокрема, на адресу полковника Павла Панченка, який відповідає за фізпідготовку у цих військах.

— Чи задоволені виступом своїх атлетів в Італії? — запитав командуючого військами ППО України генерал-полковника Михайла ЛОПАТІНА.

— Звичайно, задоволений. Але я подивився б на все це дещо ширше. Адже останнім часом сталися суттєві зміни в нашому житті. Відбулося об'єднання військ ППО та ВПС. Господарство, що я очолюю, значно розширилося. Добре, що ці окремі раніше війська стали одним цілим. Зрозуміло, що об'єдналися і спортивні команди. Спортсмени військ ППО, як уже згадувалося в пресі, протягом нинішнього року досягли чималих успіхів. А з числа ВПС ми також отримали досить солідне поповнення в нашу спортивну команду. До речі, представники ППО та ВПС у Римі спільно здобули 19 медалей, шість із них — золоті! Заслуга в цьому не тільки тих людей, які безпосередньо роблять цей великий спорт, а й чисельних командирів з тих підрозділів і частин, де служать і готуються спортивні команди та окремі атлети. Отож, найщиріша їм подяка і вітання.

— Михайле Олексійовичу, ви згадали про об'єднання військ і спортивних команд. Які ж перспективи ваших спортсменів?

— Головне для нас — не розгубити надбане. Гадаю, що маю підстави клопотатися перед міністром про розширення штатів нашого спортивного клубу. Обов'язково довкомплектуємо його досвідченими фахівцями. Переконаний, що об'єднання нам піде тільки на користь. Стосовно ж перспектив і планів, то дуже хотілося б підготувати чемпіонів або призерів Олімпійських ігор 1996 року в Атланті з числа спортсменів ППО.

— То нехай здійсняться ваші плани.

— Дякую.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: командуючий військами ППО генерал-полковник Михайло Лопатін.

Фото Сергія П'ЯТЕРИКОВА.

З УСІХ УСЮД

Спортивна акробатика. Вроцлав (Польща). Золоті медалі чемпіонок світу та Європи в першій балансовій вправі завоювали Тетяна Миронович (Севастополь), Юлія Єрьоміна, Світлана Сенчихіна (Київ). У цій же вправі чемпіонами Європи та срібними призерами чемпіонату світу стали миколаївці Дмитро Баїн, Сергій Павлов, Юрій Завірюха та Євген Вільковський.

Фехтування. Чемпіонат Європи. Кестхей (Угорщина). Чемпіоном у змаганнях рапіристів став киянин Сергій Голубицький. Срібна медаль у київської шпажистки, студентки УДУФВІС Єви Виборнової, бронзова — у динамівського шабліста зі Львова Сергія Берка.

Батут. Кубок світу. Копенгаген (Данія). Третім призером у синхронних стрибках став наш Сергій Буховцев. Перше місце здобув Дмитро Поляруш з Білорусі.

Баскетбол. Відбіркові матчі чемпіонату Європи. Група D. Нідерланди — Україна. 71:88 (36:48), Болгарія — Хорватія. 79:77, Туреччина—Румунія. 83:56. Болгарія — 3 перемоги, Україна, Туреччина і Хорватія — по 2, Нідерланди та Румунія — 0. Сьогодні наші баскетболісти в Палаці спорту приймають хорватів. Початок зустрічі — о 19.00.

Футбол. Першість країни. Друга група, пропущені матчі. Група А. Оболонь — ЦСКА — 0:1, Газівник — Автомобіліст — 4:1. Група Б. Чайка — Динамо (Саки) — 3:1.

Хокей. Кубок Європи. Півфінальні турніри. Група Е. Стурхамер (Норвегія). ХВ-71 (Швеція) — Кошице (Словаччина) — 4:2, Стурхамер (Норвегія) — Сокіл (Україна) — 4:0; Стурхамер — Кошице — 1:3, ХВ-71 — Сокіл — 8:1; Сокіл — Кошице — 1:6, ХВ-71 — Стурхамер — 3:1. ХВ-71 — 6 очок, Кошице — 4, Стурхамер — 2, Сокіл — 0.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 366910.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311215.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.